

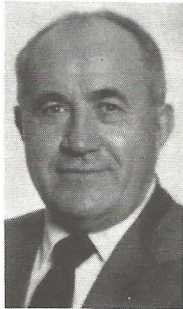

Published monthly by THE HUNGARIAN BAPTIST CONFERENCE OF THE AMERICAN CONTINENT
Co-operating with the Greater Cleveland Baptist Association — SBC — 12193 W. Pleasant Valley Road, Parma, OH 44130

ISTEN ARATÁSA

HARVEST OF GOD

Isten aratása a mindennapi kenyér bő áldása. Modern bálványaink, a modern agrotechnika kétségtelen hatásos eszközei megtévesztenek bennünket. Úgy is, hogy elvonják figyelmünket arról, Aki felhozza napját jókra és gonoszokra, esőt ad az igazak és a hamisak földjére (Mt 5:45). Meg úgy is, hogy fagyveszély, aszály, vihkarak és egyéb csapások idején keserű letörésekbe esünk és sokan végül azt bántják meg, akinek kezéből mindenáron ki akarták és ki akarják venni életüket, sorsukat. Én lelkem, áldjad az Urat és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről! (Zsolt 10:1-2). Örülj az aratók örömevél!

Oláh Lajos

Isten aratása a megtért lelkek serege. A megszámlálhatatlan is, meg a fehérruhások kis csapata is, itt is, ott is. Az egy, a kettő és a több egyformán az aratás Urát dicsőíti és azoknak a munkája mellett szól, akik nem fáradtak el az aratásban, a mindig nehéz, sok lelkiismeretességet, kitartást igénylő munkában, a bizonyágtételben, a lelkigondozásban. Aki bűnöst térít, lelket ment meg és sok bűnt elfedez (Jak 5:20). Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába!

Isten aratása lesz a végső betakarítás, a világ népeinek elszámoltatása is. Nem sok jót Ige. A négy angyal már öldöklésre kész. Nagyon menne már. És jaj a föld lakosainak, ha megereszti sarlóját (Jel 9:13-15).

Jaj a hitre nem jutottaknak, a kegyelemből kiesetteknek és a rosszulindultú szolgáknak egyaránt. Annak, aki a végezhető nemes munka helyett szolgatársait üti-veri. A képmutatók sorsára jut. Ott tovább csikorgatja fogait, csak egy kicsit másképp (Mt 24:48-51). De boldogok, akik megmosták ruháikat a Bárány vérében (Jel 7:14-17). Meg akit az ő ura munkában talál (Mt 24:45-47).

Néhány kiragadott gabonaszem.

Áldott tehetség, értékes hívő leány volt. Felemás igába szegődött. A közösségtől elmaradt, nehéz sorsa lett. Szolgálatunk kezdetén eljött a tiszteltre. Hirtelen súlyos beteg lett. Komoly testvéri beszélgetések következtek. Az egész életéről, a várható jövőről. Megbánás, szabadulás, háladási előzte meg a fájdalmasan hamari elváltást. Istennel, gyülekezettel megbékélten távozott.

Egy nem gyülekezeti tag. Súlyos beteg. Többszöri lelki beszélgetés utáni eset. A kórházban látogattam meg. Aznapra kérette férjével a Bibliát. A huszonharmadik zsoltárt olvastam, amikor a férje megjelent. Megrendülten állt meg mellettünk. Otthon ő is ezt a zsoltárt olvasta. A feleség ezt a részt akarta felolvasatni: Ha a halál árnyékának völgyében járnék is, nem félek a gonosztól. "A temetés áldott evangélizáló alkalom lett.

Egy idősebb férfi. Egyházában nincsen magyar nyelvű szolgálat. Erőszakos, magyar nyelvű tévhitök hatása alá került. Jelenleg öregotthonban lakik, ahol hatféle vallású, tízenhét öreg magyarnak szolgálunk

rendszeresen, személyválogatás nélkül. Arról tett biznyságot, hogy soha ilyen közel nem került hozzá az Ige. Szakított korábbi kapcsolataival. Visszatért egyházához, és urához, a Jézus Krisztushoz. Lelkesülten készül a hazatérésre. Nyolcvanon felüli szívbeteget. Vele együtt boldogok vagyunk mi is.

És mennyi volna még a kiragadható gabonaszem. "Még szól az üdv szava!" . . . Menjetek ki az ösvényekre és hozzátok be a sántákat, csonkabonkákat! (Mt 14:21). A világ érett az aratásra, a királyi menyegző kész. Jertek aratók, ne késsetek!

Oláh Lajos

MIT MONDASZ MAJD?

(Apcsel 8, 29.)

*Ha az a szekér
hazaér anélkül,
hogy felülnél a bakra
a gazda mellé,
mit mondasz majd
az Úrnak, Fülöp?
És ha autóra,
vagy helikopterre száll
kit az Úr keres
és veled kerestet?*

*S ha az Írást
kezébe sem veszi embered?
Vagy ha állandóan
Jézusról a szupersztárról
beszél neked,
s te nem találod a szót
a kereszthez —
mit mondasz majd
az Úrnak?*

*Az a szekér,
s minden szekér
— ha hozzá nem csatlakoztál is —
lassan hazaér.*

Herjeczki Géza

THE TRUMPET

Published monthly by
**The Hungarian Baptist Conference
 Of The American Continent**
 Co-operating with the
Greater Cleveland Baptist Association
 — SBC —

12193 W. Pleasant Valley Road
 Parma, Ohio 44130

Felelős szerkesztő — Editor in Chief
REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI

Tel.: (404) 474-3686 (Office—Iroda)

Szerkesztő Bizottság—Editorial Board

REV. DR. MIHÁLY ALMÁSI

8758 Olde Eight Road

Northfield Center, Ohio 44067

Tel.: (216) 467-6495

REV. ANDRÁS HERJECZKI

P. O. Box 5356 Lincoln Park, MI 48146

Tel.: (313) 382-3735

Szerkesztőség—Editorial Office

8758 Olde Eight Road

Northfield Center, Ohio 44067

Telephone: (216) 467-6495

Főmunkatársak—Co-workers

REV. GÉZA HERJECZKI

REV. GYULA KUN

REV. LAJOS OLÁH

Előfizetési díj—Subscription fee

Egy évre—For One Year

\$12.00, U.S. Dollars

\$15.00 Canadian Dollars

Over Seas Air Mail \$18.00 U.S.

Send subscription: **Mrs. Maggie Marton**

1162 Fort Street

Lincoln Park, Michigan 48146

Címváltozásukat kérjük jelentsék:

A SZERKESZTŐSÉGNEK

A kéziratokat a szerkesztőség címére
 kérjük küldeni!

OFFICERS—TISZTVISELŐK

President—Elnök

REV. A. S. HARASZTI, M.D., Ph.D.

Henry General Professional Building

Stockbridge, Georgia 30281

Telephone: (404) 474-3686 (Office)

(404) 471-4183 (Residence)

Vice President—Alelnök

MRS. HENRY WERLE

3 Basswood Road

Willowdale, Ont., Canada M2N 2N2

Telephone: (416) 222-3593

General Secretary — Főtitkár

REV. ANDRÁS HERJECZKI

1370 Michigan Blvd.

Lincoln Park, Michigan 48146

Telephone: (313) 382-3735

Dean of the American Hungarian School of

Theology — Baptist Seminary —

REV. MIHÁLY ALMASI, Th.D.

8758 Olde Eight Road

Northfield Center, Ohio 44067

Telephone: (216) 467-6495

Convention Evangelist—

Konvenció Evangélista

REV. LAJOS OLÁH

Kipling, Sask, S0G 2S0, Canada

Telephone: (306) 736-2236

Treasurer—Pénztáros

MRS. MAGGIE MARTON

1162 Fort St., Lincoln Park, Michigan 48146

Telephone: (313) 386-4540

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

A szerkesztő rovata

Editors Column

Végletek és realitás

Extremes and Reality

Amolyan meditáció csupán ez a néhány sor, és nem mindenható recept az ethnic gyülekezetek missziós tevékenységével kapcsolatosan. Vegyük először a végleteket!

Attól függően, hogy ki, mikor, honnan és hogyan érkezett Amerikába, mások az álmai. Most persze baptista hívőkről beszélek elsősorban és missziós álmokról. Vegyük egy példát: Ha valaki — tegyük föl — egy városi nagy gyülekezetnek volt a tagja, az ének- és zenekarról, nagy ifjúságról, tömött imaházakról vagy templomokról álmodik. Nos, ilyen amerikai magyar gyülekezet nincs, az álmoképet el lehet felejtetni.

Miért nincs ilyen — sokak által egyedüli jónak vélt — nagy amerikai magyar gyülekezet? Nem azért, mert Amerikában nincs vallásszabadság, nem is azért, mert — mint mondani szokták — furcsa egy szerzet a magyar, összeférhetetlen alaptermészetű, kettő is alig tud békében maradni, hát még 100, 200 vagy 500. Nem hiszem, hogy magyar voltunkból fakadnának a kétségkívül föllelhető negatív jelenségek, s ha mégis, úgy ennek végleg nem "faji", sokkal inkább történelmi okai vannak, s ezek a negatívumok csak igen kis részben magyarázzák meg azt a tényt, hogy nincsenek nagy amerikai magyar baptista gyülekezetek. Sokkal inkább objektív, tőlünk független és általunk nem befolyásolható okokról van szó. *Helyzetünket* — amiről kissé részletesebben is szólok — *adottságként el kellene fogadnunk.*

A Kárpát-medencében — különösen is annak közepén — "sűrűn" vannak a magyarok, vagy éppen kizárólag magyarok élnek. Nem így Amerikában. Hogy lehetne egyáltalán elvárni, hogy egy más kontinens európai országában olyan módon történjék minden, mint valahol az Óhazában?

Aztán itt van a szétszórtságokon kívül a generációs probléma. Az ún. másodgeneráció természetesen jobban beszél angolul, mint magyarul — ha beszél egyáltalán magyarul — és otthon érzi magát az első

generáció számára egy kicsit mindig idegen környezetben. A harmadik generációról akár ne is beszéljünk — gyülekezeti szempontból.

A magyar misszió számára a missziós bázis az 1. generáció, azok a magyarok, akik jobban beszélnek magyarul — esetleg 50 éves ittartózkodás után is —, mint angolul. Ők viszont az esetek legnagyobb részében természetszerűleg idős emberek. A fiatalok és a gyerekek nem mindig érzik jól magukat — különösen, ha kevesen vannak — az idősök között. A generációs ellentétek az ethnic gyülekezetekben igen kiélezettek — és természetesen nincs más megoldás, mint a kölcsönös megértés és szeretet fokozott mértékű gyakorlása.

Az amerikai magyar baptista misszió nem azt jelenti, hogy óhazai szempontból ideális, 100—200 tagú vagy nagyobb gyülekezeteket szervezünk. A történelem során erre valószínűleg csak egyszer-kétszer volt lehetőség Amerikában — magyar vonatkozásban. Ez olyan álmom, amiből föl kell ébredni. (Arról nem is szólva, hogy manapság egyre világosabb lesz előttünk, hogy a nagy gyülekezetek missziós hatékonysága — egy bizonyos ideálisnak gondolt létszámon túl — csökkenő tendenciát mutat!)

Nem alkalmazhatjuk hiánytalanul sem az óhazai, sem az amerikai baptista missziós módszereket. Amerikában nem lehet és nem is kell kis Magyarországot, kis Erdélyt, kis Fölvidéket vagy épp kis Délvidéket csinálni, de nem lehet a bevett amerikai baptista szisztéma szerint sem dolgozni.

Az az érzésem, hogy nagy többségében igen végletes gondolkodású az amerikai baptista magyarság.

Egyfelől sokan pesszimisták: Nem érdemes csinálni semmit, nincs jövő, "angol tengerben élünk", elvesztettük gyerekeinket, unokáinkat, abba kell hagyni a "magyarkodást".

Másfelől sokan álmokergetők: Régi, ideálisnak vélt séma szerint, vagy épp újak gondolt, esetleg amerikai

baptista módszerek alkalmazásával szeretnék fölépíteni vagy épp újjáépíteni a missziót, nagy jövőt hirdetve.

Helyzetünk reális fölmérése nélkül vagy reményvesztettek vagy álomkergetők leszünk — s ugye egyik "megoldás" se szerencsés.

Hosszasan töprenghetnénk a végleteken, de nézzük most inkább a realitást:

1. Magyar missziót csak magyarul beszélők között lehet csinálni.

2. Ha a magyarul beszélők túlnyomó többsége nem fiatal, úgy természetesen az amerikai magyar baptista gyülekezetek tagjainak túlnyomó többsége sem lesz fiatal.

3. Az amerikai magyar baptista gyülekezet nem lehet sem óhazai álmok, sem tipikusan amerikai programok megvalósulása. Csak akkor van jövőnk, de akkor van (!), ha a realitások talaján maradva, speciálisan amerikai-magyar "típusú", ethnic gyülekezeti missziót tervezünk és végzünk.

4. Ha hisszük, hogy Isten az idős embereket épp úgy értékeli, mint a fiatalokat — s éppúgy hívja őket a megtérésre —, akkor az sem lehetne számunkra elviselhetetlen "csapás", ha gyülekezeteink kizárólag idős emberekből állnának.

5. Örülünk annak, hogy gyülekezeteinkben vannak gyermekek és fiatalok is. Törődünk velük, gondozzuk őket, s ne keseregjünk, ha "szerintünk" kevesen vannak. (Egy-egy nyári konferencián az is kiderül, hogy nincsenek kevesen! Gondoljunk csak az ifjúsági ének- és zenekarokra, a gyerek-üdvözlésre vagy épp új Theologiai Szemináriumunkra!)

6. Ha misszió helyett valamiféle "kultúr baptizmust" óhajtunk művelni, úgy egy-egy ethnic gyülekezetben nem a legkecsegtetőbb a realitás. Csakhogy a missziót aligha érdekes bármi mással összetéveszteni!

7. A gyülekezetek *belmissziója* a magunkkal és gyermekeinkkel való törődés. *Külmisszió*nk viszont egészen speciális. Nem gyermekek és fiatalok felé irányul, hanem — az esetek legnagyobb részében — idős, sokszor beteg, lelki vagy testi magányban élő magyarok felé.

Akinek van missziós küldetése, az ezt nem tekinti semminek, hanem azért imádkozik, hogy a neki adott talentumokat jól tudja hasznosítani abban a környezetben, amelyben él.

Valaki egyszer azt mondta, hogy az idős emberek közötti missziómunka hozhatja a leggyorsabb eredményt, ez a leghatékonyabb, hisz minél idősebb valaki, rendszerint annál hamarabb érkezik el az örökévalóság küszöbéhez.

Nem a környezetünknek kell megváltoznia ahhoz, hogy rátaláljunk missziós küldetésünkre, hanem nekünk, magunknak!

Örülünk, ha Olvasóink megírnák véleményüket a fenti témával kapcsolatosan. Azokból a levelekből, amelyek valamilyen jó missziós módszert ajánlanak, a jövőben részleteket közlünk. Dr. Almási Mihály

HÍREK

DETROIT

Lapzártakor fejezte be munkáját az *Amerikai Magyar Baptista Konferencia 4. évi közgyűlése*, melynek megrendezésére — tekintettel a Detroiti Első Magyar Baptista Gyülekezet 75. éves jubileumi ünnepére — Detroitban került sor. A közgyűlés testvéri légkörben ülésezett és fontos határozatokat hozott. Ezekről lapunk következő számában adunk beszámólót.

RAMA, ONT.

A 23. *Tábori Konferenciára* Isten gazdagon árasztotta ki áldásait. Jó volt újra találkozni és épülni egymás hite által. Most is — mint szinte minden évben — voltak vendégeink az óhazából is. Közöttük üdvözíthettük Almási Mihály testvért feleségével és két unokájával (Ficsor Hella és Pálma), aki átadta a magyarországi baptista testvériség és az országos elnökség köszöntését, valamint a szigetszentmiklósi gyülekezet üdvözlését. Testvérünk a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának titkára, s mint nyugdíjas lelkipásztor, fiát, dr. Almási Mihály testvért helyettesíti a szolgálatban a Szigetszentmiklósi Baptista Gyülekezetben. A konferenciáról is beszámolunk A KÜRT következő számaiban.

A remek évkönyv, mely a Táborbizottság áldozatkészségéről, meg Herjeczki Géza lelkipásztor és munkatársai szorgalmáról tanúskodik, 60 oldalas. Verseket, énekeket, riportokat, fényképeket, és rejtvényt éppúgy tartalmaz, mint bibliai tárgyú cikkeket, stb. Önköltségi áron (1.50) megrendelhető a szerkesztő, Herjeczki testvér címén.

EMLÉKEIMBŐL

From My Memories

Az ország testvérisége bizonyos időközönként és helyenként konferenciákat tartott. Ezekre több évtized eltelte után is

nagy örömmel gondolok vissza. Egy ilyen nagyon sikeres konferencia zajlott le 1930-ban Karcagon, ahol abban az időben Kolozs József volt a lelkipásztor. Természetesen közösségünk két kimagasló egyénisége, id. Ud-

varnoki András és Cserhalmi Imre Csopják Attila is közöttünk volt. A konferencia első napján hangzottak el a beszámolók és javaslatok. Ez utóbbiak között egy javaslat Csopják testvére volt, és megtörtént a szinte lehetetlen, hogy Csopják testvér javaslatát a testvériség — mindnyájunk csodálkozására — leszavazta. Ez rendkívüli dolog volt, mert Csopják bácsi áldott lelkű ember lévén, közszeretnek és köztiszteletnek örvendett. A közgyűlés a következő napon egy emberként ünnepelte a szeretet igen magas hőfokán az éppen 80. életévét betöltő Csopják testvért. Mindenki felállással és énekléssel üdvözölte őt. Ezután hangzott el Udvarnoki András testvér frappáns mondása: "Látod Csopják testvér, szeretnek ezek — itt a Közgyűlés felé mutatott — ha le is szavaznak!"

Egy délvidéki, vegyes lakosságú, több nyelven beszélő, határmenti községben szolgáltam. *Battonya*, 1943.

A zsúfolt imaházban nagyon sok látogató volt jelen. Isten adta a számba az Igét most is. Prédikáció közben jól láttam, hogy egyesek nagy főbólintással adnak kifejezést tetszésüknek. Egyszer csak az egyik kijelentésem után valaki hangosan megszólalt: "Igaza van!" Egy pillanatra csend állott be, aztán folytattam az Igehirdetést. Alig telt el egy-két perc, most más irányból hangzott el a szó: "Igaza van!" Erre körülnéztem, aztán tovább hirdetem az Igét, arról beszélve, hogy rettenetes dolog az élő Isten kezébe esni! Erre ismét megszólalt valaki: "Igaza van!" Ekkor már a szolgálat

végefelé jártam s megemlítettem, hogy ennél rettenetesebb dolog is van, ez pedig az, hogy amikor elhagyják az imatermet, elfelejtik az Igét. S amikor ismét elhangzott a mondat: "Megint igaza van!" a várakozással ellentétben a kijelentés nem okozott derűtséget, mert az Ige szíven találta a helyeslő látogatót és ennek a tényét a gyülekezet is megérezte.

Egyik misszióutamon egy valaha jónevű gyülekezetbe mentem. Itt csak a harmonista szolgált, a karmester nem. Összejövetel után megkérdeztem tőle, hogy miért nem végzi szolgálatát? Erre így felelt: "Valamikor az énekkarunk 40 főből állott, akkor szívesen dolgoztam. Jelenleg csak nyolcan vagyunk, ezért már nem érdemes." Nem adtam neki igazat, hisz a szolgálatot nem szabad a létszámtól függően végezni. Elmondtam neki egy történetet Moodyról, aki egy vasárnapi iskolai tanítónőt kérdőre vont, mert nem volt a helyén az osztályban. A tanítónő azzal védekezett, hogy osztályában már csak négy fiúcska van, s azokkal nincs értelme foglalkozni. Erre Moody így szólt: "Nagy felelőtlen-ségre vall, amit tesz, mert abból a négy fiúcskából később akár egy Spurgeon vagy egy Milton is lehet!" Ezt mondtam a karmesternek, aki teljesen megnémult, s nem tudott válaszolni.

A nyugdíjas lelkipásztorok közösségi értékének felismeréséből és az irántuk tanúsított megbecsülésből határozta el a *Békéscsabai Gyülekezet*, hogy testvéri találkozóra hívja a nyugdíjas lelkipásztorokat (feleségeikkel együtt) és az özvegy lelkipásztornékat.

Cserhalmi Imre

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Acknowledgement

A Detroitban megtartott konvenciót megelőzőleg Herjeczki András testvér rendezésében Vardi Találkózón vettünk részt. Erre az alkalomra újabb igen értékes küldemény érkezett *Steinmetz Albert* testvértől: Több mint 60 régi fénykép, hosszú beszámoló, két magnetofonszalag vardi emlékekkel, stb. Méltó helyre kerültek Történelmi Emlékgyűjteményünkben. Köszönjük!

Vér Ferencné testvérünk is újabb küldeménnyel jelentkezett. Köszönjük a sok értékesebbnél értékesebb régi képet!

A SZEMINÁRIUM ÉLETÉBŐL

Newscorner from The American Hungarian School of Theology
— Baptist Seminary —

DÉKÁNI JELENTÉS

az

AMERICAN HUNGARIAN SCHOOL OF THEOLOGY
BAPTIST SEMINARY

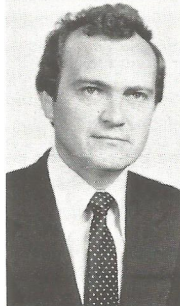
AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA THEOLÓGIAI SZEMINÁRIUM
1982/83-as tanévéről az AMBK rendes évi közgyűlésén

Detroit, 1983. június 24—26.

Tisztelt Közgyűlés, Kedves Testvéreim!

Bevezetőben szeretném elmondani, hogy egy hét múlva tartjuk *Rámában* új szemináriumunk első évfolyamának záró konzultációit és a kolokviumokat.

Örömmel számolhatok be arról, hogy az év folyamán a tervezett konzultációkat hiánytalanul megtartottuk. Tanáraink folyamatosan készítik a jegyzeteket, magas szintű és élet-szerű előadásokat tartanak, hallgatóink pedig nagy érdeklődéssel, odaadással tanulnak. Az 1982/83-as tanévben 6 tanár és 30 diák dolgozott együtt. Egy-egy új iskola beindítása mindig sok gonddal jár, különösen akkor, ha olyan óriási területről jelentkezik hallgatók, mint a mi esetünkben, nem is szólva az egyéb — főleg etnikum voltunkból adódó — problémákról. Hálásak vagyunk az

Dr. Almási Mihály

Úrnak azért, hogy mindeddig segítségül volt nekünk, és azért imádkozunk, hogy a jövőben is kísérelje az Ő áldása munkánkat.

Az Amerikai Magyar Baptista Theológiai Szeminárium szervezeti és működési szabályzata

Iskolánk szervezeti szabályzatát dr. Haraszti Sándor elnök megbízásából dr. Almási Mihály, 1982. március 7-től hivatalban lévő dékán készítette el. Az alapszöveget az AMBTSZ 1982. nov. 5-én detroitban megtartott *Kari Ülése* elfogadta. A tanári kar által jóváhagyott szöveget az *Igazgató Tanács* 1983. jún. 24-én megvitatta és jóváhagyta. A szabályzatot a dékán 1983. jún. 25-én ismertette az AMBK évi közgyűlésén (Detroit). A közgyűlés a jelentést jóváhagyólag tudomásul vette. Ezzel a jóváhagyással az AMBTSZ Szervezeti és Működési Szabályzata 1983. jún. 25-én hatályba lépett. A szabályzat tartalomjegyzéke a következő:

I. BEVEZETÉS

- Az AMBTSZ megalakulása.
- Az intézet megszervezése, a rendszeres oktatás beindítása.
- Történelmi visszatekintés.

II. AZ AMBTSZ SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

- Általános rész.
- Az oktatási rendszer.
- A tanári kar.
- Az AMBTSZ elnöke
- Az AMBTSZ dékánja
- Az AMBTSZ Igazgató Tanácsa.
- Az AMBTSZ hallgatói.

III. FÜGGELÉK

- Az AMBTSZ Könyvtára és a hozzá kapcsolódó Levéltár, valamint a Történelmi Emlékgyűjtemény.

Dr. A. M.

B. Amerikai—Magyar Baptista Theológiai és Sajtóközpont.

IV. MELLÉKLETEK V. JEGYZETEK

Nincs szándékomban részletesen ismertetni a szabályzatot, hisz egyrészt: sok szó esett már róla, másrészt: mindnyájan részleteiben is tanulmányozhatjuk, de szeretnék néhány pontot kiemelni.

A II/G pontból megtudjuk, hogy *kivételes esetekben az Igazgató Tanács engedélyével főlvetelt nyerhetnek más keresztyén egyházak tagjai is.* — Úgy gondolom, hogy itt Amerikában, ahol a keresztyén egyházaknak nincsen az AMBTSZ-hez hasonló theológiai szeminárium, ez a lehetőség igen gyümölcsöző lehet az egyetemes magyar szempontok szerint is.

A II/E pont szerint a dékán feladata a szeminárium *évi költségvetési tervezetének az elkészítése.* A tervezetet elkészítettem és benyújtottam szövetségünk főtítkárnak, aki azt beépíti a szövetségi költségvetési tervbe. Intézetünk zavartalan működéséhez a minimális bevételt jelentő tandíjak mellett havi 200 dollárt kérünk a szövetségtől. Ez az összeg természetesen csak részben fedezné a kiadásokat (jegyzet és könyvkiadás, könyvtárfejlesztés, az archiv anyag rendezése és bemutatása, stb.) éa akkor, ha az elnök, a dékán és a tanácsok a jövőben is vállalkoznak, hogy — mint eddig is — ingyen, szeretetből végzik a munkát.

Szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy följánlásokat gyűjtssek. Kérem a közgyűlés résztvevőit, hogy tegyék meg följánlásaikat. A legkisebb adomány is sokat segíthet.

Ezúton is szeretném megköszönni (AKÜRTben minden esetben írásban is megköszöntük) azokat az emlékeket, melyeket gyűjteményünknek küldtek a Testvérek. Örömmel fogadjuk továbbra is a régi írásokat, képeket emléktárgyakat. A közeljövőben szeretnénk megnyitni az amerikai magyar baptista misszió történetét bemutató állandó kiállításunkat. Aki a jövőben Clevelandba látogat, gyülekezeti házuk egyik termében egy kis múzeumot talál. Várjuk is a látogatásokat! Vendégeknyvünkbe beírhatjuk majd észrevételeinket, javaslatainkat.

Köszönöm a Testvérek figyelmét. Kérem, imádkozzanak új szemináriumunkért!

Jelentésemet hadd fejezzem be Pál apostol jókívánságával: "Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel egyben az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! A kegyelem legyen mindazokkal, akik szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust romlatlanságban. Ámen." (Ef 6:23-24)

Lapzártakor fejeződött be szemináriumunk első tanéve évzáró konzultációval, kollokviumokkal és isztentisztelettel — a 23. Rámai Hitméllyítő Bibliai Konferenciát megelőzőleg — júl. 1-én és 2-án a Rámai Ifjúsági Táborban. Örömmel számolok be arról, hogy a 30 diák közül 16, 80 százalék fölötti eredményt ért el a vizsgákon. Kilencen értek el 90% fölötti eredményt. Őket hadd említsem névszerint is: *Krasznai Béla 99.6%, Burzuk Jánosné 99.5%, dr. Almási Mihályné 96.3%, Burzuk János 96.1%, Krizmanic István 95.2%, Krasznai Béláné 95%, Tóth Gyözőné 93.7%, Kuti Sándorné 92% és DR. Haraszi Sándorné 90.4%.*

A szept. 2—3-án, ugyancsak Rámai tartandó évnyitó ünnep után a 80 % fölötti eredményt elért hallgató megkezdte az újszövetségi görög nyelv, majd az 1984/85-ös tanévben az ószövetségi héber nyelv tanulását.

Itt szeretném közölni a szemináriumunk munkájának megkönnyítését szolgáló másológépre adakozó testvérek névsorát: *Csercsa Margaret 5, Héthalmi Páth Károly 50, Székelyhidi Erzsébet 100 (ebből 65 dollárt már megkaptunk), Konrád István 20, Wentz György 30, Lehotzki László 50, Herjeczki András 20, dr. Almási Mihályné 20, Jakab Bálint 50, Marton Sándorné 20, Pacsai József 10, Vadász János 10, Sebestyén János 20, Csercsa Róbert 60, dr. Haraszi Sándorné 300, Szakács Vilmos 50, Burzuk János 50, Pass Imréné 25, Werle Henrikné 25, Somlay Gyula 60, Herjeczki Géza 20, Tallósi Mihály 20, Waltz Béla 50, Krasznai Béla 25, Oláh Lajos 40, Tóth Mártika (10 éves kislány!) 10, Szalay Lajosné 50, Mr. Joy Werle 100, ifj. Kuti Kornél 50, Csicsák Vilma 20, V. and F. Csicsák 50, id. Für Béla 20. Összesen: 1430.00 dollár. Ehhez jön még a detroiti perselyes gyűjtés: 157.77. A másológépre tehát összesen: 1587.77 dollár érkezett. (Itt nem tüntettük fel külön az USA és a Can. dollárban kapott adományokat.) Ez az összeg 95 dollár híján a kezünkben van.*

Történelmi emlékgyűjteményünk és az amerikai magyar baptisták történetét bemutató kiállításunk céljaira a következő felajánlásokat kaptuk: Székelyhidi Erzsébet 10, Herjeczki Géza 10, dr. Haraszi Sándorné 50, Lehotzki László 10, Herjeczki András 20, Wentz György 20, Jakab Bálint 10, Marton Sándorné 10, dr. Almási Mihály 50, Miklós Ilona 50. Összesen: 240 dollár. A följánlásból 140 dollár már megérkezett. Tudomásunk van arról (Oláh Lajos lelkipásztor közlése szerint), hogy Leask-ból már úton van egy 500 dolláros adomány erre a célra.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Testvéreink áldozatkészségét. Ha bárki szeretne még adakozni a fenti célokra, kérjük, hogy adományát küldje el szemináriumunk pénztárosa címére: Mrs. Lidia Herjeczki, 1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146.

A KÜRT következő számaiban folytatjuk a beszámolót terveink megvalósulásáról.

NŐI ROVAT

Women's Column

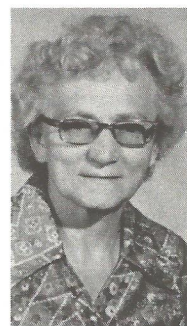

Könyörögjétek Jeruzsálem békeiséért!

Pray for the Peace ...

(Zsolt 122:6)

Szeretem ezt a zsoltárt olvasni. Gyönyörködöm választékos kifejezéseiben. Minden verse külön-külön is kerek-egész. Mégis, szinte fő gondolatként csendül ki belőle a dicsőítés. Azért is tudok benne gyönyörködni, mert szeretek énekelni, és olvasása közben szinte látom az éneklő hivatást, ahogy Dáviddal együtt mennek felfelé a grádicsra. Az Igéből ismerjük Dávid rajongó szeretetét az Úr háza iránt. Ezzel a lelki lettel öntötte ki szíve érzelmeit, és így születtek meg ajkán a "Grádicsok énekei". Szép példaadás: Énekek ál-

Herjeczki Andrásné

tal felhangolt szívvel lépni be az Úr házába.

A 122. Grádics-énekből két mondat ragadott meg különösképpen.

1. "Örvendezek, mikor mondják nekem: Menjünk el az Úr házába!"

2. "Könyörögjete Jeruzsálem békességéért!"

Megkérdem magamtól (te is tedd ugyanezt):

1. *Örülök-e*, amikor elérkezik az idő, hogy indulnunk kell az Úr házába? Hogy énekelve menjünk, ez manapság szinte elképzelhetetlen. A száguldás korszakát éljük. Ha közel lakunk is, kocsival megyünk, mert az kényelmesebb. Az időt percre kiszámítjuk és mégis éppen, hogy odaérünk. A Dávid által vezetett népet legalább lelkületében követnünk kellene. A mai ember, aki percnyi pontossággal, de inkább előbb érkezik a munkahelyére (mert ettől függ a megélhetése), sokszor érthetetlen módon felületes és nem veszi komolyan az Úr háza, és a nyugalom nap fontosságát. Pedig ez is kenyérkérdés; mert az Úr Jézus azt mondta: "Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem..."

Nevezük 1. grádicsnak: amikor kilépünk otthonunkból, másodikkal: amikor közeledünk a templomhoz, harmadiknak: amikor megérkezünk az ajtó elé. Legyen ez a három grádics a lecsendesedés ideje!

2. *Könyörögök-e* Jeruzsálem (a közösség, a gyülekezet békességéért)? Dávid annyira vágyott arra, hogy Jeruzsálem a "Béke városa" valóban békés legyen, hogy kevésnek találta a maga könyörgését és felszólítja kortársait: "Könyörögjete Jeruzsálem békességéért!" A közösségben erő van. Azt mondja Urunk: "Ha ketten közületek egy akaraton lesznek . . . , amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám" (Mt 18:19). Itt is föl kell tennem a kérdést: Szíve-men hordom-e annak a közösségnek az ügyét, ahová tartozom? Munkálom-e annak békességét, tisztaságát? A lelki közösségnek olyannak kell lennie, hogy ott Isten megjelenhesen szentségével. Ő dicsőségéhez és gazdagságához képest akar minket megáldani és ha ezt nem teheti, annak az az oka, hogy sokszor készületlen, méltatlan, képmutató szívvel jelenünk meg előtte. Hétköznapi életünkben nem azt tesszük, amit vasárnap mondunk, vagy prédikálunk. Szívünk sarkában meghúzódik még

valami harag, valami tisztátalan érzés vagy gondolat, és "eltakarjuk" azt az ünneplő ruhával. Feleljen erre is az Ige. A prófétán keresztül, Istennek igen félelmetes üzenete van. "Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben . . . Hálaáldozataitokra rá sem tekintek . . . Énekeid zaját, hárfáid pengését nem hallgatom" (Ámos 5:21–23). A nem egészen szívből jövő ének csak "zaj"-nak számít Isten előtt. A 133. grádics-énekben olvassuk: "Imé mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak." Próbáljuk meg szívünkre venni közösségünk, gyülekezeti életünk tisztaságát, békességét. A közösséget szemé-

lyek alkotják. Amilyen légkört viszünk magunkkal, olyan lesz. Nagy szükség van az odaszánt életekre, az egymást elhordozó szeretetre. Olyanokra van szükség, akik örülni tudnak azzal, akinek öröme van, de észreveszik azt is, ha valaki roskadozik a teher alatt. Ne mondd, hogy ezt nem tudod megtenni. A maga erejéből senki sem tudja, "de mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít" (Fil 4:13). "Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérje Istentől . . ." (Jak 1:5).

Szeretném munkálni ezt a lelkületet a gyülekezetben?

Herjeczki Andrásné

(a fenti elmélkedés a detroiti konvenció női estéjén hangzott el.)

MAGYAROK LOUISIANÁBAN

GALÁNTAI AMBRUSSAL, e cikk írójával súlyos balesete után kerültünk kapcsolatba. Herjeczki András testvér után magam is váltottam vele leveleket. Ügybuzgalma, töretlen reménysége példamutató, annak ellenére, hogy mindkét lábát amputálni kellett. Úgy gondolom, hogy a cikk közérdekklődésre tarthat számot.

— A szerk. —

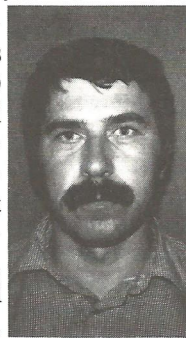
Galántai Ambrus vagyok, a Magyarok Világszövetségének megbízásából magyart tanítok a louisianai Albany Elemi Iskolájában, immár a harmadik tanéve.

1983 tavaszán súlyos közlekedési balesetből "lábadoztam" (a szó sajnos csak képletesen igaz) amikor Herjeczki András együttérző levelével együtt eljutott hozzám A Kürt is. A lapot azóta is érdeklődéssel olvasom, a benne írottakkal rengeteg érintkezési, kapcsolódási pontot találok. Talán nem haszontalan, ha ezekből az érintkezési pontokból megemlítek néhányat, és egyúttal rövid tájékoztatót adok a településről, az iskoláról, a munkámról. Csak hasznunk lehet belőle, ha tudunk egymásról, mi, akik magyarnak valljuk magunkat, akárhol élünk is.

A lapot olvasva az első kellemes meglepetésem mindjárt a főszer-

kesztő neve volt. Tudom róla, hogy 1977-ben, amikor iskolánkban a magyar tanítás beindult, Haraszi Sándor is a program körül bábáskodott; a program akkori vezetőit, tanárait személyesen ismeri. Mindebben valószínűleg a vallási sorsközösség tudata is segítette: a program akkori igazgatója (ma megyei szuperintendense), dr. Ralph Willie mélyen hívő baptista ember, s az első két magyarországi tanár egyike, Frittmann Lászlóné ugyancsak vallását gyakorló baptista, az Újpesti Baptista gyülekezet diakónusának nővére. (Amikor annak idején az egyik emigrációs lap cikkírója "Komunista magyar tanárok Louisianában" — felkiáltással rángatta a vészharangot, az egyik helybeli magyar orvosnak elég volt ennyit írnia válaszlevelében: miféle kommunista az, aki vasárnaponként a baptista templomban orgonál? — s a támadás nem ismétlődött meg többet. Olyannyira nem, hogy később ugyan annak a lapnak ugyanaz a cikkírója az albany magyar tanítást követendő példaként állította a magyar közösség elé.)

A baptista egyház tagjaival mindig is surlódásmentes volt a helyi magyarok kapcsolata. Talán azért is, mert a hagyományosan református és katolikus vallású magyarok egy része a baptista vallást választotta hite foglalatául. A baptista gyülekezetnek ma is vannak magyarul beszélő tagjai. Még többen olyanok, akik magyarul nem beszélnek ugyan,

Galántai Ambrus

de büszkén vállalják a magyar származást. A gyülekezetek tagjai egyébként könnyed természetességgel mennek látogatónként egymás templomaiba. A kórusok vendégszereplése sem ritka. A legutóbbi karácsonyon én is elvittem a különböző vallású diákjaimból toborzott gyermekkórusomat a környék templomaiba, magyar karácsonyi dalokat énekelni. Az öreg magyarok áhítat-könnyes szeme volt a méltó köszönet érte.

Mikor a magyarok a múlt század utolsó évtizedében megkezdtek az itteni település alapítását, a falut a Milleneum tiszteletére Árpádhonnak nevezték el. (A települést ma angolul Hungarian settlement-nek hívják.) A három alapító-szervező magyar Zboray Tivadar, Mocsáry Ádám és Bruszkay Gyula voltak. A Kürt-öt olvasva lépten-nyomon belébotlok a Zboray névbe. Zboray László prédikátor neve, akiről az Amerikai Magyar Baptista Theológiai Szeminárium könyvtárát nevezett el, és aki kilenc év alatt kilenc baptista templomot alapított, nem sokkal azután, hogy Zboray Tivadar magyar települések létrejöttének egész során fáradozott, előbb Kanadában (*Eszterházy Pál* társaként), majd az amerikai Délen. Mindketten Magyarországnak ugyanarról a vidékéről származtak, családi hátterük szlovák volt, és mindketten az 1880-as évek elején érkeztek Amerikába. A kettejük közösségteremtő buzgalma rokon — nem tudok szabadulni a gondolattól, hogy vérségileg is egészen közeli rokonok lehettek. De a bizonyítás még hátra van.

A legelső magyarok a halottaikat 1907-ig, a saját temető kialakításának évéig a baptista templom temetőjébe temették el. Az elkövetkező évtizedekben (kb. a II. világháborúig) pezsgő magyar gazdasági és kulturális életet építettek ki itt lenn Délen, nem messze a Mississippi deltájától. A farmokon termelt termékeket (főleg a földiepret) a Hungarian Farmer's Association helyezte el a piacokon. Boltjaikban magyar árukat kínáltak, hétvégén magyar nyelvű színdarabokat, filmeket játszottak egymásnak; klubjaikból magyar nyelvű könyveket kölcsönözhettek; a posta magyar nyelvű újságot hozott nekik Clevelandból, New Yorkból. Még a közéjük keveredett lengyel, angol vagy néger is megtanult magyarul; másképp nem boldogult velük. Az

első-második generáció némely tagja sohasem tanult meg angolul — nem volt rá szüksége.

A baj ott volt, hogy az iskolába beiratott gyerek se tudott angolul egy szót sem, s emiatt rengeteg megaláztatás, kudarc és frusztráció érte 6–7 éves ártatlan korban. Ezek a kellemetlen gyermekkori élmények magyarázzák, hogy ugyanők aztán a saját gyermekeikhez már az első pillanattól kezdve csak angolul beszéltek. A harmadik generáció nem is tud, csak elvétve magyarul.

De a szülők és a nagyszülők ugyanakkor érezték, hogy ezzel a kényelmesebb megoldással valami elveszett, aminek nem kellett volna szükségszerűen elvesznie. A teljesértékű amerikaiság és a magyar örökség megőrzése között csak látszólagos az ellentét — valójában egymást erősítő fogalom-pár lehet a kettő. Önmaga legnemesebb jussát fecserli el az, aki lemond az atyai örökségről, vagy elássa, mint a bibliai ostoba szolga a talentumot.

Az árpádhoni magyarok érezték ezt, valószínűleg ez volt a fő indítékuk arra, hogy 1977-ben — *Friedrichs Gizella* aktív közreműködésével — ki-harcolják a közeli iskolában a magyar nyelv tanításának jogát és anyagi feltételeit. A magyar tanítás immár hat éve folyik az elemi iskolában, és a tervek szerint jövőre bevezetik oktatását a Junior High és talán a High Schoolban is. (Eme terv realizálása természetesen a State Department of Education támogatásának a függvénye.)

A magyar tanításnak talán az egyik legmeglepőbb vonatkozása az, hogy a kulturális örökség nem kötődik vérségi származáshoz vagy valláshoz. Diákjaim között vannak baptisták, reformátusok, katolikusok; ősük pedig esetleg tiszta vagy keverék magyarok ("hunky"-k), de lehetnek tiszta vagy keverék angolok ("red neck"-ek), cajun franciák ("cunes"-ek), sőt még a mesztic, az olasz és az ír is előfordul — a feketéről nem is beszélve. Vagyis valamenynyien igazi amerikaiak, a szó legjobb értelmében. A baptista lelkésznek a lánya ugyancsak a diákjaim közé tartozik, és egyike a legügyesebbeknek.

Hogy mit tanulnak a gyerekek? Előbb gyermekdalokat, gyermekverseket, gyermekjátékokat; majd írást, olvasást, számolást; később egy kis földrajzot, történelmet, Petőfi-verseket, és minden évfolyamon 20–30

népdalt. Némelyek még citera, furulya és cimbalom-játékot is!

Mindezt napi félórán. Nem sok — de nem is kevés, ha a rendszerességet tekintjük. Mivel a gyermekek otthon soha egy szót sem hallanak magyarul, az iskolában nem tanulhatják meg a magyart társalgási szinten, de olyan alapokat kaphatnak, amit később könnyedén átfordíthatnak aktív nyelvtudássá. Kulcsot kapnak a magyarság nyelvénél, kultúrájának kincsesládájához. Biztos vagyok benne, hogy némelyikük örömeit leli majd élete során ezekben a kincsekben.

A gyerekek tartós érdeklődése a magyar nyelv iránt jótékonyan befolyásolta a felnőttek tradíció-vállaló kedvét is. Az utóbbi években új lendületet kapott a magyar hagyományú kulturális élet több összetevője. Az első magyar templom, a református templom fennállásának 75. évfordulóját például a helyi magyarok rég nem látott nemzedéki teljességgel ünnepelték meg.

A fentiekből láthatóan a munkám tulajdonképpen kettős karakterű: a pedagógusé és a népművelőé. Én nem mondhatnám egyikről sem, hogy kevésbé fontos a másiknál.

Ezen az — amerikai magyar mérccével mért régi magyar településen egyszer már megszakadt a nemzedéki nyelvi folytonosság. Ami most Albanyban folyik, az tulajdonképpen az összmagyarság szempontjából is tanulságos kísérlet arra, hogy egy generáció kényszerű áthidalásával völgyhíd épüljön nagyszülők és unokák között. Másrészt kísérlet a kérdés megválaszolására: megőrizhető-e a kétkultúrájúság az anyanyelvi súlypont áthelyeződése után, a környezet nyelvi kényszerének szorítása nélkül is? A végleges választ nem ismerem. A kérdésfeltevés kétesélyes izgalma a munkám igazi bére — és az a jóérzés, hogy tevékenységem az "igen"-nek az esélyeit növeli. Kívánhatunk-e magunknak ennél többet, mi "igen"-párti emberek?

FELHÍVÁS

Emlékgyűjteményünk egyre duzzadó anyagát lassan-lassan nem tudjuk elhelyezni. Korszerű tárlókra, polcokra, szekrényekre lenne szükség. Várjuk tehát azoknak a testvéreknek a segítségét is, akiknek nincsenek régi képek, de ha engednek az Úr indításának, tudnak egy csekkel küldeni. Azok, akik szeretnék elősegíteni, hogy értékes emlékeinket biztonságosan megőrizhessük és bemutathassuk, küldjék el adományaikat az Amerikai Magyar Baptista Teológiai Szeminárium pénztárosának címére (Mrs. Lidia Herjeczki, 1370 Michigan Blvd. Lincoln Park, MI. 48146). A csekkre írjuk rá: "Baptista Emlékgyűjtemény!"

Dr. Almási Mihály

OLVASD AZ IGÉT

READ THE WORD OF GOD

VASÁRNAP, 1983. AUG. 21.

Barátok; Jonathán és Dávid

(1 Sám 1—4; 19: 4—6, 23: 15—18,
2 Sám 1:26)

Aranymondás: És szövetséget kötének Jonathán és Dávid egymással, mivel úgy szerette őt, mint saját lelkét (1Sám 18:3).

Szövetségkötés Jonathán és Dávid között. Jonathán megvédi DÁVIDOT Saultól. Jonathán felbátorítja Dávidot a bizonyossággal, hogy Isten Dáviddal van. Jonathán elfogadja Dávidot, mint királyt.

*

Napi elmélkedések:

Aug. 15. H. — Saul felfigyel Dávid képességeire. 1 Sám 17: 50—58.

Aug. 16. K. — Jonathán szövetsége Dáviddal. 1Sám 18:1—5.

Aug. 17. Sz. — Saul irigységének oka. 1Sám 18: 6—10a.

Aug. 18. Cs. — Jonathán kibékíti Sault Dáviddal. 1Sám 19:1—7.

Aug. 19. P. — Jonathán terve Dávid megvédésére. 1 Sám 20:12—17.

Aug. 20. Sz. — Jonathán elismeri Dávid királyságát. 1 Sám 23:13—18.

Aug. 21. V. — Dávid sír Jonathán halála miatt. 2. Sám 1: 23—27.

VASÁRNAP, 1983. AUG. 28.

Eszter és Márdokeus

(Eszter 2:7, 4:13—16, 8:3—8)

Aranymondás: . . . És ki tudja talán e mostani időért jutottál királyságra (Eszter 4:14b).

Eszter könyve leírja a purim első ünneplését. Márdokeus és Eszter magas méltóságra emelkedik Ahasverus király házában. Hámán rendelete a zsidókat veszélyezteti. Eszter Márdokeus kérésére kéri a királyt, akadályozza meg Hámánt gonosz tervének végrehajtásában. Hámán bukása után Márdokeus második személy lesz Ahasverus király után az országban.

Napi elmélkedések:

Aug. 22. H. — A fényűző perzsa királyi udvar. Eszt 1:1—12.

Aug. 23. K. — Márdokeus előkészíti Esztert az Ahasverus királlyal való találkozásra. Eszt 2:2—11.

Aug. 24. Sz. — Eszter kegyelmet és kiváltságot kap. Eszt 2:15—20.

Aug. 25. Cs. — Terv a zsidók pusztítására. Eszt 3:8—15a.

Aug. 26. P. — Eszter nem engedelmeskedik a perzsa törvényeknek Eszt 4:5—16.

Aug. 27. Sz. — Eszter és Hámán ellenállnak a gonosz tervnek. Eszt 5:6—14.

Aug. 28. V. — Eszter a zsidók megmentője. Eszt 8:5—16.

VASÁRNAP, 1983. SZEPT. 4.

a teremtés Istene

(1 Móz. 1:1, Zsolt 19:1—4a, ApCsel 17:24—28, Róm 1:20)

Aranymondás: Az egek beszélnek Isten dicsőségét és kezének munkáját hirdeti az égboltozat. (Zsolt 19:1)

Minden Isten által kezdődött. A világegyetem visszatükrözi Isten erejét és hatalmát. Isten körülírható, de meg nem határozható. Csak egy igaz, élő Isten létezik. Isten hatalmas, bölcs és szerető. Isten teremtő, megtartó. Dicsérjük Öt!

*

Napi elmélkedések:

Aug. 29. H. — A Teremtő nagy tettei. Zsolt 136:1—9.

Aug. 30. K. — A Teremtő dicsősége. Zsolt 19:1—6.

Aug. 31. Sz. — A Teremtő szava. 1Móz 1:1—13.

Szept. 1. Cs. — Senkivel össze nem hasonlítható. Ézs 40:18.

Szept. 2. P. — A Teremtő bölcsessége. Péld 8:22—31.

Szept. 3. Sz. A Teremtő méltósága. Zsolt 8:1—9.

Szept. 4. V. — A teremtés és feltámadás Istene. ApCsel 17:24—31.

VASÁRNAP, 1983. SZEPT. 11.

A történelem Istene

(Zsolt 105: 4—11, 37—45.)

Aranymondás: Emlékezzetek meg az Ő csodáiról, amelyeket cselekedtet; jeleiről és az Ő szájának ítéleteiről. (Zsolt 105:5.)

Isten emlékezteti népét az Ő csodálatos munkájára. Isten megtartja az ő szövetségét nemzedékről nemzedékre, gondot visel az Ő népéről. Isten népe figyelmeztetést kap a szövetség megtartására és Isten dicsőítésére vonatkozólag.

*

Napi elmélkedések:

Szept. 5. H. — Isten cselekedetei. 5 Móz 26:5—10.

Szept. 6. K. — A szabadulás dicsérete. 2 Móz 15:1—10.

Szept. 7. Sz. — A szabadulás elfelejtve Mikeás 6:3—8.

Szept. 7. Sz. — Himnusz a szabadulásról. Zsolt 135:1—14.

Szept. 9 P. — Megemlékezés a nemzet teremtéséről. Zsolt 114:1—.

Szept. 10. Sz. Ellenállás az Isten céljainak. ApCsel 7:51—60.

Szept. 11. V. — Hűségre van szükség. Hab. 3:16—19.

Hunter-Vadász János

„...Tekintsétek meg a fügefát és minden fákát: Mikor immár hajtának, és ezt látjátok, tudjátok, hogy már közel van a nyári!”

(Lk 21:29—30)

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ ISTENTISZTELETEI

MINDEN VASÁRNAP
REGGEL ½ 8-tól 8-ig

a C.H.I.N. — FM 101-en

Cím:
HUNGARIAN GOSPEL MISSION
P.O. 159,
Postal Station "P"
Toronto, Ont. Canada M5S 2S7

Örömmel fogadunk 8 perces igehirdetéseket, énekkari számokat, szavalatokat stb. hangszalagon (nem kazettán). Kérjük, hogy imádkozzanak értünk és szeretetükkel támogassanak bennünket!